

EKSPROPRIATION TIL Y R VEJ.

Vejdirektoratet har behandlet din klage af 12. januar 2010 på vegne af H C B over Kommunens beslutning af 21. december 2009 om ekspropriation til anlæg af etape II af Y R vej.

Du skriver blandt andet, at

- din klients ejendom skal totaleksproprieres
- den private fællesvej V K vej på matr. nr. 18 b og c skal opretholdes, således at der bliver overkørsel til Y R vej, og at
- den private fællesvej på din klients ejendom ikke kan genopstå uden erstatning, fordi de ikke har været benyttet i mere end 20 år, men alene fremgår af matrikelkortet.

Du har sendt bemærkninger til vores udkast til afgørelse af 23. november 2010.

Du skriver blandt andet, at

- der ikke er tale om en mindre omvejskørsel som anført af kommunen
- din klient ønsker en markoverkørsel ved V K vej således som løbnummer 2 og 3 har
- der ikke er betalt erstatning for genåbning af den private fællesvej på din klients ejendom, og at
- kommunen f.eks. tillægger din klient den del af vejen der er beliggende på matr. nr. 18 c.

Vi har indarbejdet dine bemærkninger i vores afgørelse nedenfor.

Vores afgørelse

Vi mener ikke, at der er grundlag for at tilsidesætte kommunens afgørelse om ekspropriation til anlæg af Y R vej.

Baggrund

Kommunen har besluttet at ekspropriere til anlæg af etape II af Y R vej fra V vej til G E vej lige nord for banen.

Anlæg af etape II forbinder første etape af ringvejen og skal aflaste F for tung trafik fra virksomhederne i nordbyen.

H C B fik eksproprieret ca. 32900 m² agerjord. Heraf ca. 2.500 m² i skovrejsningsområde.

En privat fællesvej på matr. nr. 6 b. 5 c, 10 b og 10 c skal reableres efter, at denne ikke har været i brug i en længere årrække. Vejberettigede til den private fællesvej er ejerne af matr. nr. 5 c og 6 a samt matr. nr. 18 e og 18 c.

En del af den private fællesvej V K vej på matr. nr. 18 b og 18 c bliver nedlagt i forbindelse med ekspropriationen til anlæg af ringvejen.

Hvad Vejdirektoratet kan tage stilling til

Vi kan som klagemyndighed kun tage stilling til retlige spørgsmål, der vil sige, om kommunen har truffet en lovlig afgørelse efter vejlovens regler, jf. vejlovens¹ § 4, stk. 1.

Når det drejer sig om ekspropriationsbeslutninger efter vejlovens § 49, kan vi også tage stilling til det skøn, som kommunen har udøvet, og i den forbindelse helt eller delvist ophæve en vejbestyrelses beslutning om ekspropriation fra en ejendom. Det fremgår af vejlovens § 4, stk. 2.

Vi kan ikke pålægge kommunen at gennemføre et andet projekt eller tage stilling til spørgsmål, der ikke er reguleret i vejlovgivningen².

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med sådan en afgørelse har fulgt vejlovens, forvaltningslovens³ og almindelige uskrevne forvaltningsretlige regler, men ikke til om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

Om erstatning

Spørgsmålet om erstatning, herunder beregning af tabets størrelse og om en ejendom skal eksproprieres i sin helhed, henhører under taksationsmyndighedernes kompetence, jf. vejlovens § 51, stk. 7. Vi kan derfor ikke tage stilling til disse spørgsmål.

Hvis det ikke er muligt at opnå enighed om størrelsen af en erstatning for ekspropriationen, skal kommunen indbringe erstatningsspørgsmålet for taksationskommissionen til afgørelse. Det siger vejlovens § 52, jf. lovens § 57, stk. 1. Indbringelsen for taksationskommissionen skal ske senest 8 uger efter beslutningen om ekspropriation eller 4 uger efter endelig afgørelse af en klage over beslutningen.

Vejlovens bestemmelser

Det er vejbestyrelsen⁴, der beslutter, om en ekspropriation skal ske, jf. vejlovens § 49, stk. 1.

Reglerne om, i hvilke tilfælde, der kan ske ekspropriation, fremgår af vejlovens § 43.

Ekspropriation kan efter denne bestemmelse blandt andet ske til anlæg af en omfartsvej, når almentillet kræver det.

En beslutning om fremskaffelse af anden vejadgang i forbindelse med nedlæggelse af en privat fællesvej kan gennemføres ved ekspropriation efter vejlovens bestemmelser. Det fremgår af privatvejslovens⁵ § 43, stk. 3.

Hvis et vejanlæg afbryder en ejendoms hidtidige adgang til det offentlige vejnet eller til en del af ejendommen, skal vejbestyrelsen så vidt muligt sikre ejendomme anden fornøden vejforbindelse. Det fremgår af vejlovens § 69, stk. 1, 2. pkt.

Vores vurdering.

¹ Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 893 af 9. september 2009, som ændret ved lov nr. 553 af 26. maj 2010

² Vejloven, vejbidragsloven, privatvejsloven og vintervedligeholdelses- og renholdelsesloven

³ Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007.

⁴ Kommunen, jf. vejlovens § 2, stk. 5

⁵ Lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. maj 2008, med senere ændringer

Almenvellets interesse

Kommunens beslutning er truffet for at forbinde første etape af ringvejen og aflaste F for tung trafik fra virksomhederne i nordbyen.

Vi mener, at disse hensyn sagligt begrundet hensynet til almenvellet, idet ekspropriationen sker for at forhøje færdselssikkerheden i selve F ved at mindske tung lastbiltrafik.

Vi har derfor ikke grundlag for at tilsidesætte Kommunens vurdering af, at ekspropriation har været påkrævet, jf. vejlovens § 43, stk. 1.

Om nedlæggelse af en del af V K vej

Du har anført, at det er muligt at bevare krydsningen af Y R vej ved V K vej således at andre trafikanter ikke benytter overkørslerne.

Dette kan ske ved, at overkørslen skal fremstå som markoverkørsel. Overkørslen kunne f.eks. ligeledes afspærres ved en bom med lås.

Kommunen har begrundet nedlæggelsen af den private fællesvej V K vej, hvor denne vil krydse den nyanlagte ringvej, ud fra færdselssikkerhedsmæssige hensyn. Den ønsker således at reducere antallet af overkørsler til ringvejen for at mindske risikoen for færdselsuheld.

Kommunen oplyser endvidere, at kommunevejen B vej vil blive tilsluttet ca. 700 meter fra stedet, hvis der bliver anlagt overkørsler til den private fællesvej, hvor denne vil krydse ringvejen. Kommunen mener ikke det er færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt at have to vejtilslutninger så tæt på hinanden på en større omfartsvej.

Kommunen har ligeledes oplyst, at den mener, at hvis der er overkørsler til den private fællesvej V K vej fra ringvejen, vil vejen mod syd blive benyttet som gennemgangsvej til og fra den offentlige vej V K vej, herunder kørsel til en hal ved boligområdet samt kørsel til et autoværksted⁶.

Mod nord vil der ske færdsel med landbrugsmaskiner til landbrugsarealerne på matr. nr. 5 c, 18 d og 18 c (3 brugere) og kørsel til beboelsesejendommen.

En begrænsning af færdslen til den private fællesvej ved f.eks. skiltning om forbud mod uvedkommende færdsel vil ikke være tilstrækkelig til at undgå unødigt stor færdsel til f.eks. beboelsesområderne og den nævnte hal.

Om begrundelsen for afslaget af markoverkørsler til H C B's ejendom henviser vi til afsnittet om usaglig forskelsbehandling.

Vi mener, at kommunens beslutning om lukningen af overkørslen til den private fællesvej V K vej er foretaget på baggrund af en balanceret afvejning mellem hensynet til de berørte ejendomme og hensynet til færdslen på Y R vej.

⁶ Kommune har telefonisk den 4. november 2010 oplyst, at værkstedet er retableret.

Kommunens beslutning om nedlæggelsen af overkørslen er således sket under hensyn til, at de trafikale hensyn vejer tungere end ulemperne ved den omvejskørsel H C B vil få.

Vi mener ikke kommunen har lagt usaglige hensyn til grund for beslutningen om at pålægge H C B en omvejskørsel til sine marker som følge af nedlæggelsen af en del af den private fællesvej V K vej.

Om H C B lider et tab som følge af lukningen af overkørslen til V K vej og en deraf følgende omvejskørsel er et spørgsmål, som Taksationskommissionen må tage stilling til, jf. ovenfor.

Usaglig forskelsbehandling?

Ifølge det forvaltningsretlige princip, lighedsprincippet, skal forvaltningen i almindelighed behandle væsentlig lige forhold ens i retlig henseende.

Du skriver blandt andet, at nedlæggelsen af den private fællesvej V K vej, hvor den krydser ringvejen ikke er nødvendig. Du henviser i den forbindelse til, at ejerne af løbenummer 2 (matr. nr. 3 a, 3 i og 3 k og 3) og lb.nr. 3 (matr. nr. 4 a) har overkørsler til ringvejen.

Vi forstår dette således, at du mener, at der er tale om usaglig forskelsbehandling i forhold til H C B.

Som sagen er oplyst er kommunens afslag på at tillade markoverkørsler begrundet i færdselsmæssige hensyn.

Kommunen har oplyst, at det ikke er praktisk muligt at skaffe den fornødne vejadgang for ejendommene med lb.nr. 2 og 3, fordi de tilstødende veje ikke egner sig til kørsel med f.eks. redskaber blandt andet fordi adgang fra nord i givet fald skulle ske via kørsel gennem et villakvarter, hvor dette ikke er muligt. Adgang mod syd vil ligeledes være umulig på grund af træer og en bæk.

Beslutningen om ikke at anlægge overkørsler til den private fællesvej V K vej er begrundet i, at dette efter kommunens opfattelse vil medføre en betydelig færdsel af bilister til ejendommene nord for ringvejen og til beboelsesområder, hallen og de offentlige veje V K vej og B vej syd for ringvejen.

Selv markoverkørsler med begrænset færdsel vil ifølge kommunen kunne skabe unødige opbremsninger på ringvejen, der vil være til fare for færdselssikkerheden.

Vi har samlet set forstået kommunen således, at den ønsker at begrænse antallet af overkørsler til ringvejen i videst muligt omfang af hensyn til færdselssikkerheden. Ejerne af lb.nr. 2 og 3 har alene fået meddelt tilladelse på at etablere overkørsler til ringvejen, fordi det ikke er muligt at skaffe adgang til en offentlig vej på anden måde.

Vi mener på baggrund af ovenstående ikke, at der er tale om sammenlignelige forhold, der medfører usaglig forskelsbehandling, når kommunen har meddelt tilladelse til etablering af en overkørsel til ejerne af lb.nr. 2 og 3, men ikke vil meddele tilladelse til etablering af en markoverkørsel til H C B.

Den retablerede private fællesvej

Kommunen har i forbindelse med ekspropriationen til anlæg af ringvejen besluttet at skaffe vejadgang for landbrugsejendommen matr. nr. 18 e og landbrugsarealerne matr. nr. 5 c, 18 c og 18 d til den offentlige vej S vej.

Adgangen til S vej sker ved, at et udlagt vejstykke på matr. nr. 5 c, 6b, 10 c og 10 b bliver retableret som vej.

Det fremgår af sagen, at den retablerede private fællesvej er udlagt på matrikelkort og fremgår af kommunens vej- og stiregister.

Retableringen af den private fællesvej er sket ved ekspropriationen, fordi kommunen ikke kan godkende etablering af overkørsler fra den private fællesvej V K vej til den nyanlagte ringvej.

Vi forstår dine udtalelser som en anerkendelse af, at der er udlagt en privat fællesvej på din ejendom.

Ekspropriationen til retablering af den private fællesvej på H C B ejendom er begrundet i saglige hensyn som følge af nedlæggelsen af overkørslen til den private fællesvej V K vej.

Om H C B er berettiget til en større erstatning for etableringen af den private fællesvej til V K vej 15, kan vi ikke tage stilling til.

Det er Taksationskommissionen, der kan tage stilling til dette, jf. vejlovens § 52.

Samlet vurdering vedrørende adgangsforhold, anlæg af privat fællesvej

Kommunen har med henvisning til færdselssikkerheden ønsket at begrænse antallet af overkørsler mod ringvejen mest muligt.

Konsekvensen heraf er, at overkørslerne fra den private fællesvej V K vej til den nyanlagte ringvej ikke må anlægges. Dermed kan den eksisterende private fællesvej ikke længere benyttes af de vejberettigede brugere til deres ejendomme.

Dette betyder, at kommunen har været nødsaget til at skaffe ny vejadgang til de ejendomme, der bliver afskåret fra adgang til offentlige veje ved anlæg af ringvejen. Dette er sket ved at udlægge vejret på en udlagt privat fællesvej blandt andet på din klients ejendom og nedlægge den eksisterende private fællesvej i betydningen ophæve eksisterende vejrettigheder til dette vejareal.

Vi mener på den baggrund, at kommunens retablering af den udlagte private fællesvej og nedlæggelse af en del af den private fællesvej V K vej er sket under hensyn til de trafikale forhold, der vejer tungere end ulemperne ved ikke at skabe mulighed for overkørsel til ringvejen fra den private fællesvej.

Endvidere er afslaget om etablering af markoverkørsler til H C B's ejendomme begrundet i færdselssikkerhedsmæssige forhold.

Vi har derfor ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at en ekspropriation i det konkrete tilfælde var påkrævet.

Proceduren i forbindelse med ekspropriation

Beslutning om ekspropriation skal træffes efter den procedure, der fremgår af vejlovens §§ 47 og 48. Den skal navnlig sikre, at de parter, der berøres af ekspropriationen, har adgang til at fremkomme med bemærkninger.

Efter at have gennemgået sagens dokumenter mener vi, at kommunen har overholdt disse regler.

Konklusion

Vi har ikke grundlag for at antage, at Kommunen har varetaget usaglige hensyn ved beslutningen om ekspropriationen. Ekspropriationen er derfor i overensstemmelse med vejlovens bestemmelser.

Vi mener ikke, at der er grundlag for at tilsidesætte kommunens afgørelse om ekspropriation til anlæg af etape II af Y R vej.

Erstatning

Spørgsmålet om din klient er berettiget til at få sin ejendom totaleksproprieres er et erstatningsspørgsmål.

Erstatningsspørgsmål hører under taksationskommissionen. Dette fremgår af vejlovens § 52. Vi kan således heller ikke tage stilling til, om din klient har fået den rette erstatning for kommunens udlæg af vejret til en privat fællesvej.

Spørgsmålet om der er etableret fornøden vejadgang til en ejendom, når den hidtidige adgang er blevet afbrudt i forbindelse med et vejanlæg, herunder om din klient har fået en unødigt omvejskørsel, er ligeledes et taksationsspørgsmål. Dette fremgår af vejlovens § 69, stk. 2.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

Søgsmålsfrist

Hvis H C B ønsker lovligheden af denne afgørelse efterprøvet ved domstolene, skal søgsmål være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af afgørelsen. Det fremgår af vejlovens § 65, stk. 1, 2. pkt.

